

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010304
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6716010304.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov JUDr. Jána Deáka a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného V. J., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. mája 2020 odvolanie obžalovaného V. J. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/76/5016 zo dňa 09.09.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného V. J. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Zvolen, podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona zrušil rozsudok OS Košice I. sp. zn. 1T 12/2016 zo dňa 08.11.2018 a to vo výroku o vine, treste ako aj v ďalších výrokoch, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Pri viazanosti skutkovými zisteniami v rozsudku Okresného súdu Košice I. sp. zn. 1T 12/2016 uznal obžalovaného V. J. vinným v bodoch 1/ až 9/ z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ v bližšie nezistenom dni začiatkom mesiaca október 2014 potom, čo W. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., okres A., I. č. XXX uverejnil inzerát na internetovej stránke L. so žiadosťou o kúpu osobného motorového vozidla s podmienkami značka S., diesel s cenou do 5.500 Eur, sa po predchádzajúcom telefonickom dohovore osobne stretol s poškodeným W. T. dňa 25. októbra 2014 v čase o 21.00 h v A., časť I. XXX, kde ako zálohu za kúpu vozidla a jeho privezenie vylákal od poškodeného finančnú hotovosť vo výške 550 Eur, následne dňa 28. októbra 2014 po predchádzajúcich telefonických žiadosťiach vylákal od poškodeného za účelom zľavy pri hromadnom odbere vozidiel ďalšie finančné prostriedky vo výške 700 Eur, ktoré mu poškodený zaslal bezhotovostným prevodom na bankový účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX pričom vedel, že motorové vozidlo poškodenému nedodá a peniaze mu nevráti, ktorým konaním spôsobil poškodenému W. T., XX.XX.XXXX, bytom A., okres A., I. č. XXX škodu vo výške 1.250 Eur,

2/ v J., v byte na ul. O. T. X dňa 19.09.2013 ako prenajímateľ uzatvoril Nájomnú zmluvu k bytu č. XX, na XX. poschodí bytového domu, na ul. O. T. X v J. s nájomcom O. T. s dohodnutým mesačným nájomom vo výške 420,-eur, v znení ktorej mal prenajímateľ bytu odovzdať predmetný byt do užívania nájomcovi O. T. najneskôr do 5 dní od podpisu predmetnej nájomnej zmluvy zo dňa 19.09.2013, pričom prenajímateľ pri podpise predmetnej nájomnej zmluvy požadoval od nájomcu O. T. depozit za trojmesačné nájomné v sume 1.260,-Eur, ktorý nájomca O. T. uhradila v dvoch splátkach a to sumu 260,-eur v hotovosti k rukám prenajímateľa a sumu 1.000,-eur toho istého dňa vložením na účet prenajímateľa, avšak zo strany prenajímateľa k dnešnému dňu nedošlo k odovzdaniu predmetného bytu, dokonca ani k odovzdaniu kľúčov od predmetného bytu, pričom nájomca O. T. dodatočne zistila, že predmetný byt, ktorého sa nájomná zmluva zo dňa 19.09.2013 týkala, nepatrí prenajímateľovi, čoho si bol prenajímateľ vedomý v čase podpisu nájomnej zmluvy a na základe uvedených skutočností nájomca O. T. požadovala od prenajímateľa vrátenie depozitu v sume 1.260,-eur, na čo prenajímateľ reagoval vrátením sumy 400,-6,

avšak zostávajúcu čiastku v sume 860,-eur prenajímateľ do dnešného dňa nájomcovi O. T. nevrátil, pričom týmto konaním V. J. spôsobil T. O. škodu vo výške 860,-eur,

3/ v U., na ul. J. č. X v J. H. T. U. dňa 22.11.2014 uzatvoril s K. T. Zmluvu o zložení zálohy na kúpu vozidla zn. A., F. farby S počtom najazdených kilometrov 152.118 km, ktoré mal V. J. kúpiť v R. a doviezť ho kupujúcemu K. T., pričom pri podpise zmluvy V. J. prevzal od kupujúceho K. T. zálohu vo výške 1.000,- Eur a následne dňa 25.11.2014 na žiadosť V. J., K. T. zaslal 700,- eur, pričom V. J. predmetné vozidlo nedoviezol a peniaze ani po písomnej výzve do dnešného dňa nevrátil, s čím bol V. J., uzrozmeneý už v čase podpisu zmluvy, čím K. T. spôsobil škodu vo výške 1.700,- eur,

4/ v J., na parkovisku pri V. K., I. G. dňa 07.12.2014, s kupujúcim N. Z. uzatvoril Zmluvu O zložení zálohy na kúpu vozidla zn. D. E s dovozom z R., s dohodnutou kúpnu cenou vozidla v sume 3.000,-eur, pričom pri podpise predmetnej zmluvy prevzal od kupujúceho N. Z. zálohu vo výške 400,-eur a následne vo večerných hodinách toho istého dňa na žiadosť V. J. N. Z. doplatil sumu 150,-Eur, avšak V. J. predmetné vozidlo doposiaľ nekúpil a ani nevrátil vyplatenú zálohu za kúpu vozidla, s čím bol uzrozmeneý už pri podpise predmetnej zmluvy, čím takto N. Z. spôsobil škodu vo výške 550,-6,

5/ v rodinnom dome v obci D. č. X, okres N. dňa 19.07.2014 si od N. I. požičal finančnú hotovosť vo výške 750,-eur, následne dňa 21.07.2014 sumu 200,-Eur a dňa 28.7.2014 sumu 70,-eur, pričom z požičaných peňazí mu bola vrátená suma 420,-eur, avšak doposiaľ mu zostávajúca suma peňazí nebola V. J. vrátená, pričom vzhľadom na iné svoje finančné záväzky v tom čase, musel vedieť, že ich nevráti, čím takto N. I. spôsobil škodu vo výške 600,-eur,

6/ v obci I., okres I., v reštaurácii „B.“ dňa 04.12.2014 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách uzatvoril s X.. E. P. Zmluvu o zložení zálohy na kúpu vozidla zn. X., ktoré mal V. J. kúpiť v R. alebo v T. a doviešť ho kupujúcemu X.. E. P., zároveň pri podpise zmluvy prevzal od X.. P. zálohu vo výške 400,-eur, pričom vozidlo nedoviezol a zálohu ani po písomnej výzve nevrátil, čím E. P. spôsobil škodu vo výške 400,-eur,

7/ v I. R. C., v W. N. D., na Q. ulici č. XX dňa 11.12.2014 X. C. Zmluvu o zložení zálohy na kúpu vozidla C. D., na základe ktorej X. C. zložila zálohu 600,-eur, pričom V. J. doposiaľ vozidlo nekúpil a ani nevrátil vyplatenú zálohu za kúpu vozidla, s čím bol uzrozmeneý už v čase uzatvárania predmetnej zmluvy, čím X. C. spôsobil škodu vo výške 600,-Eur,

8/ v katastri obce D., okres S., dňa 17.12.2014 v presne nezistenom čase uzatvoril s K. D. Zmluvu o zložení zálohy na kúpu vozidla zn. C. Z., na základe ktorej K. D. zložil zálohu vo výške 300,-Eur a dňa 22.12.2014 zálohu vo výške 400,-eur za dovoz predmetného vozidla, avšak V. J. do dnešného dňa predmetné motorové vozidlo nedoviezol a ani nevrátil vyplatenú zálohu vo výške 700,-eur, čím takto K. D. spôsobil škodu v celkovej výške 700,-eur,

9/ v priebehu mesiacov august a september 2014, v postupne v 8. rôznych sumách, vylákal pod príslubom sprostredkovania kúpy osobného motorového vozidla, od S. A. hotovosť v celkovej sume 3.050,-eur, pričom za tieto peniaze mal poškodenému S. A. zabezpečiť osobné motorové vozidlo, čo však nespravil a peniaze poškodenému do dnešného dňa nevrátil, čím takto svojim konaním V. J. uviedol poškodeného S. A. do omylu a spôsobil mu tým škodu v celkovej výške 3.050,- eur.

Za to okresný súd obžalovanému uložil podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 3 Tr. zákona spoločný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému W. T., škodu vo výške 1.250,- Eur. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného S. A., odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný V. J., v ktorom uviedol, že dôvody odvolania objasní odvolaciemu súdu na pojednávaní.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že považuje rozsudok súdu prvého stupňa za zákonný a navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol že motorové vozidlo, o ktoré sa jednalo bolo dovezené na územie SR, pričom poškodený bol o tomto informovaný, avšak odmietol si prísť pozrieť toto vozidlo. Vozidlo mu bolo umožnené ukázať priamo v mieste jeho bydliska v A.. Vozidlo bolo dovezené na územie SR na vozíku, a to z toho dôvodu, že poškodený uvádzal, že pokiaľ nebude na vozidle závažná chyba, tak že ho zoberie a nechá si ho opraviť. Následne, keď už auto bolo v A. povedal, že nemá záujem sa stretnúť, že auto už nechce kúpiť. Tieto skutočnosti s poškodeným komunikoval prostredníctvom telefónu. Ďalej uviedol, že poškodenému chcel vrátiť peniaze, preto vycestoval za ním do D. D., kde mu v jeden deň ponúkol 400,- Eur, toto bolo v stredu a následne, že za ním vycestuje v piatok a vyplatí mu zvyšok v hotovosti, s čím poškodený nesúhlasil. Vyslovil názor, že skutok, ktorý sa mu kladie v obžalobe za vinu nebol spáchaný tak, ako je to tam uvedené a trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresným súdom Košice I je dostačujúci, nakoľko okresný súd prihliadal aj na tento skutok, keďže tento prejednávany skutok sa stal v priebehu ostatných skutkov. Navrhol, aby odvolací súd ponechal v platnosti trest, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Košice I. Záverom poukázal, že od odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Košice I vedie riadny život a nedopustil sa ničoho, preto žiada, aby odvolací súd vyhovel jeho návrhu a neakceptoval návrh prokurátora.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobami v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späť vzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. Zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. Z jeho dôvodov je totiž zrejme, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Z jeho obsahu je tiež zrejme, ako sa vysporiadal s konkrétnou obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval preukázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení Trestného zákona. V tejto súvislosti treba uviesť, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia stručne, ale príliehavo vysvetlil, k akým zisteniam došiel na základe konkrétnych vykonaných dôkazov, ako tieto dôkazy hodnotil, a to nielen jednotlivo, ale i v ich vzájomných súvislostiach. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v smere skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom. Súd prvého stupňa postupoval v prerokúvanej veci tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na svoje rozhodnutie. Taktiež zistil, že všetky dôkazy v prerokúvanej veci boli získané zákonným spôsobom a súd prvého stupňa ich hodnotil jednotlivo aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Krajský súd konštatuje, že skutok uvedený v napadnutom rozsudku v bode 1/ tvorí ďalší čiastkový útok pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, k čiastkovým útokom v bodoch 2/ až 9/, za ktoré už bol obžalovaný odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Košice I. sp. zn. 1T 12/2016 zo dňa 08.11.2018. Všetky čiastkové útoky spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe, forme ich spáchania, aj predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a, v úmysle obohatiť sa tým, že uviedol iného do omylu.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o

pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine.

Z uvedeného vyplýva, že súd je pri rozhodovaní o vine, viazaný skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku citovanom vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, a preto zrušené rozhodnutie nepreskúmava.

Obžalovaný síce spáchanie skutku popiera, avšak jeho odvolanie predovšetkým smerovalo do výroku o treste, čo vyplynulo z jeho záverečného návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu.

Pokiaľ ide odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, tak tieto odvolací súd považoval za irelevantné. Zo spáchanie trestnej činnosti je obžalovaný usvedčovaný poškodeným W. T.. Poškodený vo svojich výpovediach podrobne popísal skutkové okolnosti, tak ako je to uvedené v napadnutom rozsudku, pričom z jeho výpovedí je zrejmé, že obžalovaný ho celý čas zavádzal ohľadne kúpy motorového vozidla, ako aj vrátenia zálohy. Poškodený taktiež uviedol, že obžalovaný v banke síce zadal platobný príkaz na zaplatenie sumy 1.250 eur, peniaze mu ale neprišli, čo obžalovaný vysvetlil tým, že mu vraj daňový úrad zablokoval účet. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje, že zo spisu je zistiteľné, že proti obžalovanému sa síce v rokoch 2010 - 2015 viedli viaceré exekúcie, avšak zo správy C. a.s., vyplýva, že obžalovaný nemal zablokovaný účet dňa 23.11.2014, kedy pred poškodeným vypísal príkaz na úhradu dlžnej čiastky vo výške 1.250 eur. Z výpovede poškodeného jednoznačne vyplýva, že obžalovaný poškodeného opakovane zavádzal ohľadom splnenia záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy, ktorú medzi sebou uzatvorili.

Obžalovaný síce na svoju obhajobu uvádzal, že nemal v úmysle poškodeného oklamať alebo ho zavádzať, avšak odvolací súd na margo obhajoby obžalovaného uvádza, že obžalovaný musel byť uzrozumený s tým, že vzhľadom na svoju finančnú a majetkovú situáciu nebude schopný riadne svoj záväzok splniť, čo sa v konečnom dôsledku aj stalo. Na základe relevantných skutočností odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa nepochybil, pokiaľ dospel k záveru, že obžalovaný od počiatku konal s podvodným zámerom poškodeného W. T. uviesť do omylu, keď bol uzrozumený so skutočnosťou, že k splneniu záväzku voči poškodenému nedôjde, pričom konal minimálne v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b) Tr. zák.. Odvolací súd konštatuje, že škodlivý následok na majetku poškodeného nastal v príčinnej súvislosti so zavineným konaním obžalovaného. Pre úplnosť treba dodať, že trestného činu podvodu sa okrem iného dopustí ten, kto druhej strane uvedie nepravdivé alebo hrubo skreslené údaje alebo podstatné údaje zamlčí, tak tomu bolo aj v prejednávanom prípade. Súd prvého stupňa preto po právnej stránke správne posúdil konanie obžalovaného ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Odvolací súd ďalej preskúmaval výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. K osobe obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ bol deväťkrát súdne trestaný, vo všetkých prípadoch za majetkovú trestnú činnosť, pričom sa na neho v predchádzajúcich ôsmich odsúdeniach hľadí, ako by nebol odsúdený. Krajský súd konštatuje, že u obžalovaného neboli zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v zmysle § 36 a § 37 Trestného zákona. Za spáchanú trestnú činnosť súd obžalovanému ukladal trest podľa zásad uvedených § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. spoločný trest podľa trestnej sadzby uvedenej v § 221 ods. 2 Tr. zák., ktorá je stanovená na dva až päť rokov. Na základe rozvedeného je možné uzavrieť, že prvostupňový súd nepochybil pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov. Aj odvolací súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu osoby obžalovaného priamy výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Preto okresný súd správne podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody u osoby obžalovaného podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní štyroch rokov. Odvolací súd sa nestotožnil s návrhom obžalovaného, aby odvolací súd ponechal v platnosti trest, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Košice I., pretože v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák., bol prvostupňový súd povinný zrušiť nie len

výrok o vine z rozsudku Okresného súdu Košice I, ale aj celý výrok o treste, a ukladať nový trest za všetky čiastkové útoky v rámci pokračujúceho trestného činu. Pokiaľ súd prvého stupňa v novom rozsudku obžalovanému určil dlhšiu skúšobnú dobu, ako tomu bolo v zrušenom rozsudku Okresného súdu Košice I., tak s týmto postupom sa stotožnil aj odvolací súd, keďže osoba obžalovaného sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti proti majetku, a preto iba dlhšia skúšobná doba môže u osoby obžalovaného naplniť účel trestu a preto nie je možné ho považovať za neprimeraný a represívny.

Zákonu zodpovedajú aj výroky o náhrade škody, ktorým okresný súd poškodeného S. A. podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces a ďalej obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil nahradiť poškodenému W. T. škodu vo výške 1.250 eur, pretože poškodený si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, pričom škoda bola verifikovaná vykonaným dokazovaním a je súčasťou popisu skutku.

Na základe uvedených skutočností má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.